

JEEBUS TYYDYTTÄÄ SYDÄMEN

Joh. 6:24-36

24. Kun kansa näki, ettei Jeesus ollut siellä, eivät myöskään hänen opetuslapsensa, hekin menivät veneisiin ja lähtivät Kapernaumiin etsimään Jeesusta.
25. Löydettyään hänet järven toiselta puolelta he kysyivät häneltä: "Rabbi, milloin sinä tulit tänne?"
26. Jeesus vastasi: "Totisesti minä sanon teille: te ette etsi minua siksi, että olette nähneet tunnustekoja, vaan koska saitte syödä niitä leipiä ja tulitte ravituiksi.
27. Älkää hankkiko katoavaa ruokaa, vaan ruokaa, joka pysyy iäiseen elämään, ja jota Ihmisen Poika on antava teille. Häneen Isä, Jumala itse, on painanut sinettinsä."
28. He kysyivät Jeesukselta: "Mitä meidän on tehtävä toimittaaksemme Jumalan tekoja?"
29. Jeesus vastasi: "Se on Jumalan teko, että uskotte häneen, jonka Jumala on lähettänyt."
30. He kysyivät häneltä: "Minkä tunnusteon sinä sitten teet, että me näkisimme sen ja uskoisimme sinuun? Minkä teon sinä teet?"
31. Meidän isämme söivät mannaa erämaassa, kuten on kirjoitettu: 'Hän antoi heille syötäväksi leipää taivaasta'."
32. Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei Mooses antanut teille leipää taivaasta, vaan Isäni antaa teille todellista leipää taivaasta.
33. Jumalan leipä on se, joka tulee alas taivaasta ja antaa maailmalle elämän."
34. He sanoivat: "Herra, anna meille aina sitä leipää."
35. Jeesus sanoi: "Minä olen elämän leipä. Joka tulee minun luokseni, ei koskaan ole nälissään, ja joka uskoo minuun, ei koskaan ole janoissaan.
36. Olenhan sanonut teille, että vaikka te olette nähneet minut, te ette kuitenkaan usko.

Tyydyttämätön sydän

Sisäinen tyydyttämättömyys ajaa monia tämän päivän ihmisiä toisaalta kiireiseen työntekoon ja toisaalta rajuun vapaa-ajan viettoon. Mutta kerta toisensa jälkeen sydän jää tyhjäksi. Työ, jonka tuloksista odotettiin iloa ja tyydytystä, muuttuukin helposti turhauttavaksi ja lopulta taakaksi. Hyvätkään harrastukset eivät anna, mitä lupaavat. Muistan, miten eräs Yoshinogawan seurakunnan jäsen pitkään haaveili päästä lentelemään taivaalle liitopurjeella. Kun sitten toive täyttyi, hän totesi: "Odotin siltä enemmän." Moni nuori etsii levottomana sisältöä elämälleen matkustelemalla, hankkimalla ystäviä ja monenlaisia kokemuksia, mutta kaiken turhuuden tunto ja pettymykset seuraavat toisiaan. Vanhemmat taas ovat jo sen verran "saaneet takkiinsa", että tyytyisivät jo vähempäänkin eli tavalliseen arkiseen elämään, kunhan mitään ikävää ei tapahtuisi. Elämän karuus on heidän unelmansa paljolta karistanut. Mutta sisikunnassa jokin huutaa edelleen: "Elämäsi voisi olla toisenlaista."

Ei ainoastaan leivästä

Mitä hämmästyttävimmässä yhteyksissä kuulee lainattavan Jeesuksen sanoja: *"Ihminen ei elä ainoastaan leivästä"*, kuitenkin niin, että sanojen jatko lähes säännöllisesti unohdetaan. Lauseen runsas käyttö kuvastaa kuitenkin ihmisten yleistä tyydyttämättömyyttä ja elämänsisällön jatkuvaa etsintää. Jeesuksen sanojen jatko: *"...vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee,"* sisältää vasta todellisen vastauksen ihmisen sisimmän etsintään.

Ihminen tarvitsee kyllä ajallistakin leipää. Jeesus ei sanonut, että ihminen ei elä lainkaan leivästä, vaan että ajallinen ja aineellinen ei voi milloinkaan vastata ihmisen syvimpiin tarpeisiin. Niihin voi vastata vain Jumalan sana.

Sana - persoonallisen yhteyden väline

Jumalan sana, niin kuin inhimillinenkin sana on ensi sijassa kommunikointiväline eli keino persoonallisen yhteyden rakentamiseen. Moni ihminen lähtiessään esimerkiksi ostoksille torin tuntumaan, etsii tieteen tai tiedostamattaan yhteyttä toisiin ihmisiin. Siellä voidaan nähdä satojakin ihmisiä, mutta vasta sitten, kun alkaa jutella jonkun kanssa, voi sanoa tavanneensa ihmisen. Ilman puhetta ei ole yhteyttä ihmisten välillä. En voi väittää tuntevani sellaista ihmistä, jonka kanssa en ole koskaan jutellut, vaikka saattaisin hänestä yhtä ja toista tietääkin. Sana on se silta, joka luo ihmissuhteita, jotka tyydyttävät meitä henkisellä tasolla. Aivan liian usein kodeissa keskustelu korvataan samaan ruutuun töllöttämisellä tai työpaikoilla asioiden hoidon annetaan kulkea ihmissuhteiden hoidon edellä. Katkeruuden synnyttämä mykkäkoulu voi olla seurausta siitä, ettei koskaan ole haluttukaan nähdä sitä vaivaa, että opiskeltaisiin keskustelemaan. Usein vaadimme toisilta, että heidän pitäisi kyetä lukemaan ajatuksiamme, ja loukkaannumme syvästi, kun väärinymmärrystä tapahtuu.

Jumalan sana tyydyttää

Mutta syvimmiltään ihmisen voi tyydyttää vain Jumalan suusta lähtevä Sana. Jumala loi ihmisen, joka osaa puhua, voidakseen henkilökohtaisella tasolla keskustella ihmisen kanssa. Synti pyrkii särkemään Jumalan ja ihmisen välisen keskustelu-yhteyden. Herran puhe on viime kädessä hänen tiensä välittää rakkautta. Puhe, jota seuraa sen kanssa sopuinnussa oleva toiminta, on ihmissuhteissakin rakkauden osoittamisen perusväline. Vielä suuremmassa määrin näin on suhteessa Jumalaan.

Jumalan sana kohtaa kuitenkin monia esteitä meidän vastaanottajien puolelta. Herran armoa on se, että huolimatta ihmisen syntisyydestä ja turmeluksesta, Jumala saa sanansa meidän sisimpäämme asti, niin että voimme sen ottaa vastaan ja ymmärtää tai ikävä kyllä myös torjua.

Jeesus ja leipäihmeen kokenut kansa

Tämän päivän evankeliumitekstiä edeltää edellisenä päivänä tapahtunut 5000 ihmisen ruokkimisihme Genesaretin järven toisella puolella. Jeesus oli palannut järven yli yöllä osaksi kävellen veden päällä ja osaksi opetuslasten kanssa veneessä. Toiselle puolelle jäänyt ja myöhemmin palannut kansa ilmaisi ihmetyksensä siitä, että Jeesus oli tullut jo järven toiselle puolelle ennen heitä, vaikka muita veneitä kuin opetuslasten ei ollut edellisenä päivänä käytettävissä ja he olivat nähneet, että Jeesus ei ollut lähtenyt opetuslastensa kanssaan. Jeesus ei vastannut heidän kysymykseensä: *"Rabbi, milloin tulit tänne?"* vaan kävi keskustelemaan heidän kanssaan syvemmillä tasolla voidakseen saada heidän sydämensä aukeamaan Jumalan sanalle. Jeesus puhui ja keskusteli heille, jotta he Hänen yhteydessään voisivat löytää elämän leivän, joka tyydyttäisi heidän sisimpänsä ja antaisi heille osallisuuden iankaikkiseen elämään.

Jeesus vastasi heidän kysymykseensä: *"Totisesti, totisesti minä sanon teille: ette te minua sen tähden etsi, että olette tunnustekoja, vaan sen tähden, että saisitte syödä niitä leipiä ja tulitte ravituiksi. Älkää hankkiko sitä ruokaa, joka katoaa, vaan sitä ruokaa joka*

pysyy hamaan iankaikkiseen elämään ja jonka Ihmisen Poika on teille antava; sillä häneen on Isä, Jumala itse, sinettinsä painanut."

Jeesus ei siis vastannut heidän uteliaaseen kysymykseensä, **milloin Hän** oli tullut sinne. Sen sijaan hän kävi suoraan käsiksi heidän sydämensä tilaan ja kertoi heille, **miksi he** olivat tulleet. Jeesus sanoi, etteivät he etsineet häntä näkemiensä ihmeiden vuoksi. Eivätkö he sitten muka olleet juuri edellisenä päivänä nähneet Hänen ruokkivan yli 5000 hengen ihmisjoukon. Olivat he toki nähneet ihmeen tapahtuvan ja voiman vaikuttavan, mutta he eivät kuitenkaan olleet nähneet, sillä he eivät olleet ymmärtäneet ruokkimisihmeen merkitystä.

Jeesus nuhteli heitä heidän väärästä kiinnostuksestaan, jonka syynä oli se, että he olivat saaneet syödä kyllikseen leipää ja kalaa. Koska he olivat saaneet ajallista etua Jeesukselta, he olivat heti valmiit tekemään hänestä kuninkaansa. Heidän kiinnostuksensa ei noussut vähääkään siitä, että he olisivat ymmärtäneet Hänen puhettaan taivasten Valtakunnasta.

Älä tavoittele sitä minkä kuitenkin menetät

Herra vetosi heihin, että he näkisivät, kuka Hän on: *"Älkää tehkö työtänne saadaksenne sitä ruokaa, joka katoaa, vaan hankkikaa sitä ruokaa, joka pysyy hamaan iankaikkiseen elämään ja jonka Ihmisen Poika on teille antava; sillä häneen on Isä, Jumala itse, sinettinsä painanut."* Jeesus osoitti heille jälleen, että Hän on Jumalan Poika, Jumalan valtuuttama ja sinetöimä.

Jeesushan sanoi, että ei tulisi tehdä työtä katoavan ruoan hankkimiseksi. Jeesus tarkoitti, että siitä ei saa tehdä elämän tärkeintä asiaa eikä ajallisten tarpeiden saa antaa sanella elämän sisältöä. Ihmisen tulee tavoitella sitä, minkä vain Jumalan sinetöimä Jeesus Kristus voi hänelle antaa. Kuulijat tarttuivat nyt Jeesuksen sanaan **tehda työtä** ja kysyivät: *"Mitä meidän pitää tekemän, että me Jumalan tekoja tekisimme?"*

Jumalan tekojen tekeminen

Mitä he oikein tällä kysymyksellään tarkoittivat? He olivat epäilemättä ymmärtäneet Jeesuksen sanojen oikeaan elämään kehottavan siveellisen merkityksen, vaikka eivät käsittäneetkään sanojen syvää hengellistä merkitystä. Heille Jumalan teot merkitsivät yksinkertaisesti lakia ja kuuliaisuutta lain vaatimuksille. He eivät kuitenkaan käsittäneet, että lain vaatimaa elämää on mahdoton elää ilman Jumalan antamaa hengellistä elämää. Tiedostamattaankin he kysymyksellään osoittivat ihmisen syvimmän tarpeen olevan hengellisen. He eivät tarkoittaneet kysymyksellään, että mitkä ovat Jumalan vaatimat teot. Mooseksen lain perusteella he aivan hyvin tiesivät ne. Kysymyksellään he tahtoivat sanoa: "Kyllä me ymmärrämme, että oikea ja vanhurskas elämä on Jumalan vaatimus, mutta kerro meille, miten se olisi meille mahdollista?" Mutta juuri tämä kysymys paljastaa heidän hengellisen tarpeensa ja janonsa.

Tänäkään aikana vilpittömät ihmiset eivät niinkään kysele, mikä on oikeaa ja mikä väärää, vaan sitä, miten oikeaa elämää olisi ylipäänsä mahdollista elää.

Jeesuksen vastaus kuuluu: *"Se on Jumalan teko, että te uskotte häneen, jonka Jumala on lähettänyt"*. Vastauksellaan Jeesus osoittaa, että vain hengellinen teko, jonka Jumala

itse tekee, antaa ihmiselle voiman elää moraalisesti ja siveellisesti oikein. Tämä Jumalan teko on se, että Hän synnyttää ihmisessä uskon Jeesukseen Kristukseen.

Synnin varsinainen olemus on epäuskossa sanoutuminen irti Jeesuksesta. Epäusko taas väistämättä tekee ihmisestä synnin orjan. Jos joku haluaa elää oikein ja lain mukaan, ainoa mahdollisuus on uskoa Jeesukseen. Uskon riippuvuus Jeesuksesta on puhtaan ja pyhän elämän voimanlähde.

“Lisää ihmeitä - emme usko muuten!”

Kuulijoiden vastaus Jeesukselle: *"Minkä tunnusteon sinä sitten teet, että me näkisimme ja uskoisimme sinua? Minkä teon sinä teet?"* paljastaa ihmisluonnon kaikessa alastomuudessaan. Hehän olivat edellisenä päivänä nähneet Jeesuksen ruokkivan yli 5000 henkeä. He olivat nähneet eivätkä kuitenkaan olleet nähneet.

Usein sanotaan, että suomalainen ei usko ennen kuin näkee. Niin asian laita ei kuitenkaan ole. Näkeminen on näkemistä. Uskominen on vakuuttuneisuutta ilman näkemistä. Kun he jatkoivat: *"Meidän isämme söivät mannaa erämaassa..."* he tahtoivat sanoa: "Kyllä tietenkin se, mitä Sinä Jeesus eilen teit 5000:lle, oli hieno asia, mutta loppujen lopuksi Mooseshan hankki taivaasta leivän koko kansalle 40 vuoden ajan. Jos Sinä tekisit jotain saman luokan asiaa, niin kyllä me sitten uskoisimme." He olivat ainoastaan kiinnostuneita omista kokemuksistaan, mutta eivät nähneet Jeesuksen tekojen todellista merkitystä. Voi meitä, jos mittailimme Herraa omilla kokemuksillamme!

Leipä taivaasta

Jeesus ei lähde vertailemaan itseään Moosekseen, vaan osittaa, että Mooseksen antama leipä ei tullut taivaasta eikä liioin voinut israelilaisten hengellisiin tarpeisiin vastata. Sitten Hän itseensä viitaten jatkaa: *"Minun Isäni antaa teille taivaasta totisen leivän. Sillä Jumalan leipä on se, joka tulee alas taivaasta ja antaa maailmalle elämän."* Kun he vastasivat: *"Herra anna meille aina sitä leipää"*, he tekivät niin ajallisella tasolla ja osoittivat ihmisen synnynnäisen sokeuden hengellisen todellisuuden edessä.

Jeesus vastaa pyyntöön

Herran suunnaton rakkaus kuulijoitaan kohtaan näkyy siinä, että Hän ei torju heidän pyyntöään, vaan lähtee vastaamaan siihen, vaikka he esittivät Hänelle pyynnön ajallisella tasolla ymmärtämättä, mitä Herra syvimmällä hengellisellä tasolla voi ja tahtoo antaa. Hänen vastauksensa ei kuitenkaan jäänyt sille ajalliselle tasolle, johon heidän odotuksensa ja toiveensa. Hän lähti viemään heitä itse elämän salaisuuteen. Hän paljasti heille sen, että elämä on Hän itse.

Vain tämän suuren Henkilön Jeesuksen Kristuksen tunteminen, keskusteluyhteys, rakkaussyhteys, persoonien yhteys, yhdessä olo ja yhdessä vaeltaminen Hänen kanssaan, Hänen sanastaan sydämen ruokkiminen, Häneen uskominen, turvaaminen ja luottaminen, sydämen jakaminen Hänen kanssaan, Hänen armonsa ja rakkautensa vastaanottaminen sydämen syvimpiin asti voi tyydyttää ihmisen.

Siksi Herra julisti valtavat sanansa: *"Minä olen elämän leipä; joka tulee minun tyköni, se ei koskaan isoa, ja joka uskoo minuun, se ei koskaan janoa."* Näin Jeesus tarjosi

kuulijoilleen vastauksen heidän sydämensä syvimpään tarpeeseen, jonka he tosin vain osittain olivat itselleen tunnustaneet. Samalla Jeesus kertoi heille, mikä on tie Hänen elämänsä osallisuuteen. Se on Jeesuksen luokse tuleminen, joka on uskon ydin.

Usko ei siis ole vain sen tietämistä, kuka ja millainen Jeesus on ja sen totena pitämistä. Pelastava usko on enemmän. Se on Jeesuksen luo tulemista ja Hänen persoonalliseen yhteyteensä jäämistä. Tästä uskon syvimmästä olemuksesta Jeesus puhuu Ilmestyskirjassa näin: *"Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani."* (3:20)

Yhteys Jeesukseen syvä kuin leivän yhteys ruumiiseen

Käyttäessään itsestään ilmaisua elämän leipä Jeesus osoittaa, että uskon yhteydessä Hän tulee meidän sieluamme ja henkeämme yhtä lähelle, kuin luonnollinen leipä, kun se syödään ja kun sen antama ravinto leviää verisuonien kautta koko kehoamme. Kuitenkin sydämen yhteys Jeesukseen on luonteeltaan persoonallista ja siis jotain suunnattomasti syvempää kuin leivän ja ruumiin yhteys.

Vähän tekstimme jälkeen Jeesus lisääkin: *"Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, sillä on iankaikkinen elämä, ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä."*

Eikö todellakaan enää janoa ja nälkää?

Herran lupaus siitä, että Hänen luokseen tullut, Häneen uskova, ei enää koskaan janoa tai ole nälkäinen, ei aina näytä saavuttaneen hyväksyntää edes niiden parissa, jotka sanovat Häneen uskovansa. Moni uskova näyttää elävän kovin kituliasta hengellistä elämää, ja moni jopa pitää nöyryytenä sitä, että joutuu valittamaan hengellisen elämänsä kuivuutta ja köyhyyttä. Eikö sitten Jeesuksen lupaus: "Joka tulee minun tyköni, se ei koskaan isoa tai janoa! Ei koskaan! Ei milloinkaan!" pidäkään paikkaansa.

Kyllä Herran sana ja lupaus ovat totta. Syy hengelliseen kuivuuteen ja puutteeseen ei siis suinkaan ole Herrassa, vaan siinä, että lankeamme samaan epäuskoon, kuin Jeesuksen kuulijat tekstissämme. Ajatteleme, että meidän on omilla teoillamme ja hyvällä vaelluksellamme Jeesuksen yhteys ansaittava, ja niin työnämme itse Herran pois elämästämme. Jos olisimme todella köyhiä ja todella janoisia, meillä ei olisikaan muuta vaihtoehtoa, kuin Jeesuksen luo käyminen ja Hänen rikkauksistaan osallisiksi pääseminen. Mutta aivan niin köyhiksi emme suinkaan ole tulleet. Kun omatekoinen ja salaisesti itseensä luottava kristitty kokee hengellistä heikkoutta ja janoa, hän tekee usein sen saman synnin, mistä Jeesus joutui kuulijoita nuhtelemaan: *"Minä olen sanonut teille, että te olette nähneet minut, ettekä kuitenkaan usko."*

Jeesus vastaa jokaiseen tarpeeseemme

Jeesus tuli täyttämään kaiken syvimmän tarpeen ja huudon, mitä ihmisen sydäimestä nousee. Hänen sanansa MINÄ OLEN ja niiden jatke ELÄMÄN LEIPÄ, ja myöhemmin TIE, TOTUUS, ELÄMÄ, YLÖSNOUSEMUS, HYVÄ PAIMEN jne kertovat, että elämästämme ei löydy mitään tarvetta, johon Hän ei olisi vastaus. Se, että ihmiset jäävät janoonsa ja nälkänsä, vaikka Hän on läsnä ja kutsuu heitä luokseen, on ihmisen järkyttävien murhenäytelmä. Elämä on läsnä, mutta Hänet työnnetään pois, kun nautinnot, tieto, valta, kunnia, raha, tavara ja toiset ihmiset näyttävät tarjoavan riittävän

elämän sisällön. Järkyttävää oli, että jopa se hyvä, se ajallinen leipä, jonka Jeesus oli ihmeen kautta kuulojoilleen antanut, nousi heidän ja Jeesuksen väliin. Voi meitä, jos etsimme elämämme sisältöä Jumalan lahjoista emmekä itse Jumalasta. Voi kristittyä, joka etsii hengellisiä kokemuksia, mutta ei niiden Antajaa Jeesusta itseään. He jäävät köyhiksi rikkauksien äärellä.

Jos Jeesus itse saa asua ja hallita sydäntämme, niin Hänestä vuotavat ne elävän veden virrat, jotka eivät ainoastaan ravitse sitä sydäntä, jossa Hän asuu, vaan levittävät rakkauden ja valon siunausta myös ympärilleen. Vain Jeesuksen läsnäolo ravitsee sydämen. Mutta kun Hän asuu omansa elämässä Pyhän Hengen kautta, ihmisen syntisyydestä ja raadollisuudesta huolimatta hänellä on koko elämän täyteys. Mutta kysymys on henkilökohtaisesta suhteesta, jossa Herran Jeesuksen tulee saada hallita meitä. Ja silloin saamme nähdä ja kokea, että Hänen lupauksensa ovat voimassa.

Tuhlaajapojan vastaus

Kun tuhlaajapoika palasi kotiinsa, hän löysi kaiken sen, mitä hän oli lähtenyt etsimään kotoa lähtiessään. Isä sanoi: *"Tuokaa parhaat vaatteet ja pukekaa hänet niihin."* Hän lähti etsimään hienoja vaatteita elämäänsä, mutta tuli ryysyissä takaisin saadakseen juhlapuvun. *"Pankaa kengät hänen jalkoihinsa!"* Niitä hän lähti etsimään, mutta ne hän sai kotonaan palattuaan paljain jaloin. *"Pankaa sormus hänen sormeensa!"* Hän lähti etsimään jalokiviä ja timantteja, mutta hän menetti jalokivensä poissa ollessaan ja löysi ne palattuaan kotiin. Hän lähti etsimään juhla-aterioita, mutta joutui nälänhätään. Mutta hänen isänsä sanoi hänen palattuaan: *"Noutakaa syötetty vasikka ja syökäämme!"* Hän lähti etsimään ilonpitoa, mutta joutui surkeuteen. Hänen isänsä sanoi: *"Pitäkäämme iloa!"*

Kaikki, mitä me lähdemme elämässä etsimään löytyy viime kädessä vasta Isän kodissa, Jeesuksen yhteydessä. Jos haluat leipää, jätät onnettomaksi, mutta jos etsit Jeesusta, Elämän Leipää, olet löytävä ravinnon sekä sielullesi että myös ruumiillesi.

Käy siis Jeesuksen luo niin kuin tuhlaajapoika kävi oman isänsä luo. Tee se tunnustamalla syntisi ja tulemalla Jeesuksen luo rukouksessa ja turvautumalla Hänen lupauksiinsa ja Hänen Golgatalla vuotaneeseen uhrivereensä. Hän on elämän leipä.